

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Linguarum Vett. Septentrionalium Thesaurus
Grammatico-Criticus Et Archæologicus**

Hickes, George

Oxoniae, 1705

Caput septimum. De pronomine

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

<urn:nbn:de:hbz:468-1-1559>

CAPUT SEPTIMUM.

De Pronomine.

PRONOMINA numero & significatione Latinis ferè respondentia hæc sunt:

		Nom.	Gen.	Dat. Abl.	Acc.	Voc.
Ego	Singul.	Eg	myn	mier	mig	caret.
	Dual.	Vid	oðkar	oðkur	oðkur	
	Plural.	Vier vel vor	vorra	os	os	
Tu	Singul.	Þu	þun	þier	þig	þu
	Dual.	þid	ycfar	ycfur	ycfur	
	Plural.	þier	ydar	ydur	ydur	
Sui	Singul.	caret	syn	sier	sig	caret.
	Plural.		syn	sier	sig	
Ille	Singul.	Hann	hanns	honum	hann	caret.
		hun	hannar	henne	hana	
		+ Pad	þess	þui	þad	
	Plural.	þeyr	{ þeirre	{ þeim	þaa	
		þær			þær	
Iste	Singul.	* Hinn	{ + hins	{ hinum	þaug	caret.
		hin			* hinn	
		hitt vel hid	{ hinar	{ hinna	hina	
	Plural.	þiner			hina	
		hinar			hinar	
Ipse	Singul.	Siaalfur	sialfs	sialfum	sialfann	caret.
		siaalf	sialfrar	sialfre	sialfa	
		sialft	sialfs	sialfu	sialft	
	Plural.	Sialfer	{ sialfar	{ sialfum	sialfer	
		sialfar			sialfar	
		sialf			sialf.	

Sa, su, þad, hic, hæc, hoc, vel is, ea, id superius declinatum heic scientes prætermittimus.

† Pro neutro singulari þad, & plurali þaug, þau, þo, frequenter occurunt Petta, & Potta: ut, huiliki quediū er Petta, qualis est hæc salutatio. Luc. i, 29. Og huadan kiemur mier Petta. & unde hoc mibi venit. v. 43. huor grunnar þig ad Petta barn verde, quis putas puer iste erit? v. 66. Petta gaf eg ydur til epterdemis, hoc dedi vobis in exemplum. Joh. XIII, 15. Ef Pier vitid Petta, si hæc scitis. v. 17. Eg em sendur ad eg bode Pier Potta, missus sum hæc tibi evan-gelizare, Luc. i, 29. Til þess daga Þa Patta mun framkoma, usque in diem, quo hæc fiant, vel hoc fiat. v. 20. Pro þad etiam legitur Padsama: Eg vill setia ovinskæp amille Þins sedis, og hen-nar sedis Padsama skal i sundur meria Pitt hos-fud og Þu skallt bjæta hann i helen, inimicitiam ponam inter semen tuum, & semen illius, ipsum conculcabit tibi caput, & tu mordebis illi calca-neum, Gen. III, 15. Nota autem quod Padsa-ma vel Patsama significat idipsum vel idem ipsum, Gorbice ΦΛΤΑΣΛΜΩ, Anglice that same, hoc ipsum, vel illud ipsum. Legitur etiam & hjud-

sama, Luc. III, 11. In Ara etsama, edsama. Legitur quoque aliis pronominibus post-positum: ut, hinn sama, Þannsama: hinn sama atburdum gerdist, gesta erat hæc res; Enn Þann sama dag drap Beorn Aka, eodem autem die occidit Bearno Akan. Hist. Styrbioronis. in Commentar. pererudit viri Christ. Wormii in Aræ Schedas. Inde constat à pronomine same, sama, quod Saxones ignorabant, majores nostros à Danis olim Anglie dominis in suam vernaculam transtulisse. Nota etiam quod à pluralibus þeyr, þær, venit Anglorum Borealiū thur, vel ther, pro these, bi, hæ, hæc, illi, illæ, illa. Sic in libro Satyra-rum inscripto, the vision of Peirce Plow-man. fol. XII. a. Ther cunning clarke. Pro Þann quoque accus. sing. Pennan bis legitur. Act. II. 32, 36. ** Pro hinn etiam legitur fe-re semper enn, in Aræ Schedis. pro hitt vel hid etiam occurrit es, ed, et, præsertim in Aræ Sche-dis. † Pro hins nunquam fere non scribitur ens, in Aræ Schedis de Islandia: ut, ens svarta; ens millda; ens þarfagra.

Nom.

R U D I M E N T A.

45

		Nom.	Gen.	Dat. Abl.	Acc.
Quis	Singul.	Huer	huers	huorium	huorn
		huor	huorrar	huorre	huoria
		huort	huers	huoriu	huert
Plural.	Huorier				huoria
	huoriar		huorra	huorium	huoriar
	huor				huor.

A Pronominibus primæ & secundæ Personæ formantur adjectiva pronominalia:

A Genit. Singul. Myn formatur

		Nom. Voc.	Gen.	Dat. Abl.	Acc.
Mens	Singul.	Minn	myns	mynum	minn
		myn	mynnar	minne	myna
		mitt	myns	mynu	mitt
Plural.	Mynner				mynæ
	mynnar		minna	mynum	mynnar
	myn.				myn.

A Genit. Dual. Ockar fit,

Hic & hæc Ockar & hoc ockart/ noſter de duobus, alias vix declinabile.

A Plur. Vorra descendit.

		Nom.	Gen.	Dat. Abl.	Acc.
Noſter	Singul.	Vor	vors	vorum	vorn
		vor	vorar	vorre	vora
		vort	vorts	voru	vort
Plural.	Vorer				vora
	vorar		vorra	vorum	vorat
	vor				vor.

A Genitivo Singul. Pyn derivatur

		Nom.	Gen.	Dat. Abl.	Acc.
Tuus	Singul.	Pinn	Pyns	Pynum	Pinn
		Pyn	Pinnar	Pinne	Pyna
		Pitt	Pyns	Pynu	Pitt
Plural.	Pynner				Pyna
	Pynnar		Panna	Pynum	Pynar
	Pyn				Pyn.

A Duali yckar

		Nom.	Gen.	Dat. Abl.	Acc.
Vester	Singul.	yckar	yckars	yckrum	yckam
	de duobus	yckar	yckar	yckare	yckra
		yckart	yckars	yckru	yckart
Plural.	yckret				yckra
	yckar		yckara	yckrum	yckar
	yckar				yckar.

A Plurali ydar

		Nom.	Gen.	Dat. Abl.	Acc.
Vester	Singul.	ydar	ydars	ydar	ydam
		ydar	ydrar	ydare	ydra
		ydart	ydars	ydru	ydare
Plural.	ydrer				ydra
	ydrar		ydara	ydrum	ydrat
	ydue				ydar.

Magna etiam Compositorum Pronominum Copia est, & quorum numero sunt:

Saa * enn/ su enn/ qui relativum, vel saa er/ su er/ haer er. "Plural. Peir enn, Par enn, Po enn, vel Pa enn; Peir er, Par er, Po er vel Pa er, qui, que, que. er autem aliquando postponitur: ut, hann var alra manna vitastur er Pa voru i sfiavellde, is omnium sapientissimus,

* Enn videtur fieri per abbreviationem ab Theotisco er, ille, qui. Nota etiam quod pro ed in Aræ Schedis frequenter scribitur es, et.

* M

" qui

“qui in Suecia vixere. Styrbiornonis histor. à Christ. Wormio in Comment. ad Aræ Schedas edita”.
 Hver er vel hver ed / huer er vel huor ed / hvad er vel hvad ed. Item Sa * sem/ sun sem/ Pad sem
 declinantur ut Saa/ su/ Pad/ particula postposita immota manente. Aliquando ex utraque par-
 ticula Componuntur: ut hann sem er/ hun sem er/ Pad sem er. Sic hver sem er vel ed/ huor
 sem er vel ed/ huad sem er vel ed/ sic saa sem er/ him sem er/ &c. Horum naturam sequen-
 tur huor hellst/ ecquis, qui, huor sem hellst/ quicunque: in his enim saltem Pronomen movetur,
 particula manente. “Saa, er, Sem, ed, etiam absolute, & simpliciter usurpantur in sensu re-
 lativo. Vide Luc. 1, 45. Marc. III, 8, 23. XIV, 47. II, 4. Act. II, 39. Matth. VI, 23. IX, 20.
 “Marc. III, 34. IV, 24. VI, 2. Legitur Pes sem, qui, Marc. III, 3. &, huer hellst ed, qui, Act.
 “II, 39. Hisce addantur hvor ed, qui, que, hvorke ed, pro quo hvarki es in Ara, quod. Nota
 “autem quod hvorke, & hvarki Syncoptice fiunt à neutro hvortuge. Leguntur etiam in Aræ
 “Schedis, sa es, su es, thad es, qui, que, quod, pro sa ed, su ed, Pad ed. Theß er, qui: theß
 “er kallathz var Tunguoddr, qui vocatus erat Tunguoddu. Aræ Schedarum cap. v. Thvi ed,
 “quod: enn their voro sotter a thingi thvi ed var i Borgarfirdi, illi vero accusati erant in foro,
 “quod tum erat Bargafordi. Aræ Sched. cap. v. Es, qui que quod, i theim stach es sithan es
 “kallat Thingnesse, in loco, qui postea vocatus est Thingness. ibid. that voro tha log at vigsakar
 “skhldi sækia a thvi thingi es nest vas vett vangr, hoc tum erat lex, ut de homicidio ageretur in
 “campo Cædi proximo, ibid. es sialfr vas thar, qui ipse ibi erat. cap. VII. Thann er, qui: hann
 “sendi hingat til lands prest thann er het Thangbrandur, oc her fendi monnom Cristni oc scirhi
 “tha alla es vith trutoco, is misit hic in terram sacerdotem, qui vocabatur Thangbrandus, & præ-
 “dicabat religionem Christianam, & omnes qui fidem suscepserunt, baptizabant, Aræ Sched. cap.
 “VII. In hoc exemplo es significat pluraliter qui. Unde es af, à quibus: oc quomo tha i vest-
 “manna eyiar es x vicur voro af sumri, & venerunt ad Westmannenses insulas, à quibus per de-
 “cem septuaginas aestivas abfuisserunt. cap. VII. Enn et Pinge redu bændur mann til af litlum
 “stigum Pann er Birne varnade fongdoms, in foro autem rustici hominem præparabant, qui Bior-
 “nonem à regno prohiberet. Hist. Styrbiornonis in Comment. Christ. Wormii ad Aræ Schedas.
 “Peiz es, ut Peiz er, qui, plur. Isleifr vas myklo myttri en athrez ferne menn, Peiz es a thvissa
 “landi voro, Isleifus multo utilior erat, quam reliqui sacerdotes, qui in hac regione erant. Aræ Sched. c.IX.
 Aliter vero se habent huereyrn/ unusquisque, & hvortueggie/ uterque, in his enim utrumque varia-
 tur: ut,

Singulariter

Huereyrn.	Nom.	+ Huereyrn	huoreyn	huorteytt
	Gen.	huerseyns	huorrareyhnar	huorseyns
	Dat. Abl.	huoriumeynum	huorrehyne	huoriueynu
	Acc.	huorneyrn	huoriaeyna	huorteytt/

Pluraliter

Nom.	Huoriereyner	huoriareynar	huoreyn
Gen.	huorraeynna	Junctim ut divisim supra.	

Singulariter

Huortueggie	Nom.	Huortueggie	huortueggia	huortueggia
	Gen.	huortueggia	huorrartueggia	huortueggia
	Dat. Abl.	huorumtueggium	huorretueggia	huortueggia
	Acc.	huortueggia	huorutueggia	huortueggia/

Pluraliter

Nom.	Huorertueggia	huorutueggia	huorutueggia
Gen.		huorutueggia	
Dat. Abl.		huorutueggia	
Acc.	huorutueggia	huorutueggia	huorutueggia.

Nonnunquam nomina in Compositione præponuntur Pronominibus, ut Einhuor/ aliquis, eis-
 thuort/ aliquid, & annarhuor/ alteruter, annadhuort/ alterutrum: declinantur conjuncta, ut su-
 perius disjuncta.

Ipsa etiam Pronomina inter se quandoque componuntur, ut Eg Sialffur/ myn sialffs/ ego
 ipse, mei ipsius, Pu sialffur/ tu ipse, Pyn sialffs/ tui ipsius, hann sialffur/ hans sialffs/ ille ipse, &c.
 Sic sinn huor/ syn huor/ sit huort/ diversus, syns huers/ sinnar huorrar/ synum huers/ &c.

* Sem plane videtur factum à sama, de quo
 supra in Pad'sama, & hid'sama, hinc in Aræ Sche-
 dis, er sama relativum: ut, tha scrifatha ec thes-
 sa of er sama far syrtan attartolo oc funga ævi,
 tum hoc scripsi, quod prætergreditur genealogias,
 & regum vitas. Sama autem unde sem, à Go-
 thico SAM. + Vel hvar einn vel hvar
 einn.

Non declinantur:

Huers hyns vel huers konar	Cujusmodi
Pess hyns vel Pess konar	Ejusmodi.

Pesse,				Singulariter				Pluraliter			
<i>Hicce.</i>				Pesse	Pesse	Pessa	Pessa	Pesser	Pessar	Pesse	Pesse
nom.	Pesse	Pesse	Pessa	gen.	Pess/ Pessa	Pessarar	Pess/ Pessa	nom.	Pesser	Pessar	Pesse
gen.	Pess/ Pessa	Pessarar	Pess/ Pessa	dat. ab.	Peim	Peirre	Pui	gen.	Pessara		
dat. ab.	Peim	Peirre	Pui	acc.	Pann	Paa	Pad.	dat. ab.	Pessum		
acc.	Pann	Paa	Pad.					acc.	Pessa	Pessar	Pesse.

Nockur,				Singulariter				Pluraliter.			
<i>Quidam.</i>				Nockur	nockur	nockurt	nockurt	nom.	Nockrer	nockrar	nockur
nom.	Nockur	nockur	nockurt	gen.	nockurs	nockrar	nockurs	gen.	nockra		
gen.	nockurs	nockrar	nockurs	dat. ab.	nockrum	nockre	nockru	dat. ab.	nockrum		
dat. ab.	nockrum	nockre	nockru	acc.	nockurn	nockra	nockurt	acc.	nockra	nockrar	nockur.
acc.	nockurn	nockra	nockurt								

“ Hisce addantur, Interrogativum huad, quid? ut, huad sculum vier Pa giora, quid ergo faciemus? Luc. III, 10, 12, 14. huad, pro quo, & huada, legitur etiam indefinite pro huez ed: Enn hannis lærsoeinar spurdū hann ad og segdu, huada Epterlifinga Petta ad vera, interrogabant autem eum discipuli ejus dicentes, quæ esset ista parabola. Luc. VIII, 9. Ex versione collegii Antiquitatum Upsalizæ. Vetus Linge vel Engi, hodie Linginn, Lingin, Eckart, nemo, nihil, quasi Ein eige, non unus, ut nemo, quasi ne homo. Mange, in gen. Manskis, nemo, ex mann & eing: liod han eg kann er kannat Hiodans kona og manskis, mogur: vide Gudm. Andreæ notas de capite Runico. Han licathi ollom, oc mellsfi hui mange i gegn, hoc placuit omnibus, nemoque contradicebat. Aræ Sched. cap. x. Onguu. & enguo nihil nemo: vera ad onguu, deficere, ad nihilum redigi. Mansins hialp er ad onguu nyt, vana est salus hominis. Jesus suarade onguu, Jesus nihil respondit. Og onguum, & nemini, vel nullis: ut, ona guum manne, nullis hominibm. Og til ongra sa yduri sem hefur tuo kyrtla, hann giefe Peim er onguan hefur, qui habet duas tunicas, det nullam habenti, i. e. non habenti. Luc. III. 11. Peirra var Elias sendur, & ad nullum earum missus est Elias. Luc. IV. 26. Invariabile soddan etiam ad adjektiva pronominalia reduci potest, significat enim hic, haec, hoc, hujusmodi, istiusmodi, talis, similis, per omnes casus, & genera: med soddan hliode, cum tali voce. Peir tala soddan ord, talia verba loquuntur; og margt soddan Pa giore Pier, & similia facit multa. Marc. VII, 1. ex versione Coll. Antiqu. Upsal. In Bibliis autem Islandicis Thorlacksonii reditur locus, og margt annad Pessu likt Pa giore Pier. Hann sagde soddann epterlifing, dixit autem parabolam istam. Luc. XVIII. 9. Ex versione Coll. ant. Upsal. In bibliis autem Islandicis; Pessa Epterlifing.

CAPUT OCTAVUM.

De Verbo.

VERBUM est duplex, Personale, ut eg elskar/ Tu elskar/ Hann elskar: Et Impersonale, ut Pad vinnst/ Pad teckst/ &c.

Verbis accidunt, Genus, Species, Figura, Numerus, Persona, Modus, Tempus, Conjugatio. Genera Personalium sunt IV. Activum, ut eg dæme/ judico; Passivum, ut eg dæmest/ judicor; Neutrum, ut eg græt/ ploro, ses/ dormio; Deponens, ut eg andast/ morior, asnaest/ serviliter laboro, aulaest/ staulast/ &c.

Alia verborum sunt Primitivæ speciei, ut eg nyt/ bryt: alia Derivata, ut eg nycka/ brotna. Alia Simplicis figuræ eg eyk/ vyk; alia Compositæ ut eg videyk/ hiaavyk.

Numerus triplex est, Singularis ut eg elskar/ Dualis ut vid elskum/ Pluralis ut vær elskum. Dualis autem à Plurali solo pronomine distinguitur.

Personæ tres: eg elskar/ Tu elskar/ Hann elskar.

Modi quatuor: Indicativus, ut eg elskar: Imperativus, ut elskar Tu: Conjunctionis, ut ad eg elskar: Infinitivus, ad elskar.

Temporum alia peculiare habent formam; alia circumscriptam.

Peculiare habent formam Præsens & Præteritum Indicativi, Præsens Imperativi, Præsens & Præteritum Imperfectum Conjunctioni, Præsens Infinitivi, Participium præsens Activum & Participium præteritum Passivum.